takse Tõ-hõnettes tõõd teggema, ja seõna sa-
dawad nemmad ka neid, kes nende nousse
heitwad. Lapsed ja rummalat ussuwad koh-
he mis nende ette rägitakse; agga Moistlik
kulab essite järrel, ja paõneb tähhele kuhho
luggu ots weab. Ärge wihkage siis mitte
Moistlikkurte selisi! Sest nemmad ellawad,
ja nende põlw touseb aiast aiani; agga wasta-
sed on mailma algmisest langend, ja lange-
wad, kui neid on, mailma otsani. Kitus ja
au Jummalale!"

Kui need sannad ollid rägitud, tõstis nen-
de Kihhelkonna Koggodusse Õppetaja, kes
Moisawanema kõrwas seisis, ommad käed
taewa pole ja lugges: Jummal, helde Jesa!
kes sa praego omma Rahwast selle põlwe tõst-
misega ette terretad! sinno Waim juhhata-
go neid, et keik rummalus neist kauks ja
ükski kurri innimenne ennam sedda head ei
sa rikkuda, mis neile noutakse. Ei lahka
sinno Waim nendest, kes sinno Poia Jesuse
janna juhhatamist tõsisemaks Saatjaks pea-
wad kui patto-jahhatamist; agga nendest ta
lahkub, kel muud lotust ei olle kui nende wal-
lato meel ja mõtte. Anna sepärrast woito
neile nende peäle, kes waggad on! Sest siis —
ja siis touseb meie Ma rahwas nisuguseks
Rahwaks mis au wäärt on Jagauhhele.
Neilennestel on siis keigesurem kasso sest — ja
rõmo ka neil, kedda sinuo Waim juhhatas,
nende põlwe tostma, ja meie helde Kuningas
rõnnustab meie keikidega. Amen. Issand
Jummal, wotta meid keik omma warjo alla!
Amen.

Armas Eestima Rahwas!

Tänno Jummalale, et meie Maal moistlik-
kud ja waggad on. Ei olleks ka muido sedda
põlwe muutmist katstud mis meie Suur Keiser